

REAALI POISS

Number 5 (78) mai 2009

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Kooliteeke läbi saab nüüd teil
kaheteistkümnendikel
ja päris kurb on meil
kes koolipinki nühkima veel peavad
raskel sammul end kooli veavad

Või hoopis rõõmutunne südames
et järmine aasta, paar või 12
on võimalus otsida ja leida
emakeeletunnis ka asjalik näida
sööklas järjekorras seista
ajalooklassi ees pikali heita
keemiastunnis nurgas pead norus hoida
Igaühel meist

Juhtkiri

Kallid lugejad!

Kenad kevadilmad on toonud päikese meie südamesse, seganud meie keskendumist tundides ning loonud hea tuju. 12. ja 9. klassi õpilastel on jäänud teha veel mõned riigieksamid ja meil, vaestel ülejäänutel, kõrgetasemelised koolieksamid ning läbi see aasta ongi. Juhhei!

Tänane ajaleht keskendub aastakokkuvõtetele. Kooliaasta on olnud täis meeleolukaid sündmusi ning Kati on teinud sellest lühiülevaate. Meenutage ka teie, mida põnevad te läinud aastal korda saatsite, kindlasti teeb see nii mõnegi sombuse suveõhtu rõõmsamaks.

Võtke eelolevast suvepuhkusest viimast, et järgnevat õppeaastat uue energiaga alustada. Aga kui Teil tuleb mõnel hetkel väike ideevälgatus, arvamust või luuletust kirjutada, on need ikka oodatud meie postkasti!

Siiralt, teie Merili.

Tallinna Rea

Merili Luuk
10c

6.mai varahommikul pidi toimuma Schnelli staadionil tavapärane kehalise tund. Kui kehalise õpetaja Hindrek Oks ja 7.b klass sinna jõudsid, oli värav suletud ning seal seisnud valvuri sõnul oli talle antud SMSi teel korraldus keelata Tallinna Reaalkoolil staadioni kasutamist.

Schnelli staadion kuulub ärimees Endel Siffi. Kaks aastat tagasi erastas ta selle ning tegi

korda, pakkudes hiljem kesklinna koolidele võimalust staadionit tasuta kasutada. Endel Siff määras staadioni direktoriks Tallinna Linnavolikogu liikme Tõnis Bittmani ning koos on peetud staadionit ülal teistelt raha nõudmata. Reaalkoolile oli see hea võimalus kulutada kokku hoida. Kuna kõik õpilased ei mahu meie oma palliplatsile ja võimlasse, on tarvis kasutada teisi võimalusi, millest üks oli Schnelli staadion. Minimaalne

kulutus, mis tuleb teha teiste staadionite kasutamiseks, on iga aasta 125 000 krooni.

Pärast intsidenti võtsid nii Reaalkooli direktor Gunnar Polma kui Hindrek Oks ühendust Tõnis Bittmaniga. Suhtluse käigus olevat leidnud kinnitust tõsiasi, et kindlat põhjendust staadionikeelu kohta ei anta. „Otsus olevat olnud kooskõlastatud Endel Siffiga, kuid meile ei öeldud, mis ajendas suurärimeest tegema sellist otsust, mis

lkool- Persona non grata!

teeb just meie õpilaste sportimisvõimalused raskemaks. 21.sajandil ja meie laiuskraadile omases kultuuriruumis pole selline käitumine ju ometi normaalne,” sõnas Polma. Direktor jäi probleemi lähemal uurimisel napisõnaliseks, kuid tema sõnadest võis hoomata, et tegemist oli hr.Bittmani isikliku solvumisega Reaalkooli suhtes. Reaalkooli õpilased ei ole Schnelli kodukorrareeglite vastu eksinud ning põhjus ei

saa olla meie õpilastes, sest vastavat avalikku teadet pole tulnud.

Ka Reaali Poisi toimetuse kontakteerus Tõnis Bittmaniga. Linnavolinik ei soovinud teemat kommenteerida ning soovitas pöörduda Tallinna Haridusametisse või oma kooli direktori poole.

Praegu peavad õnnetud reaalikad kasutama Schnelli tiigi asemel oma kooli palliplatsi ning sisevõimlat. „Tunniplaani kohaselt on juhtunud nii,

et mõnedel klassidel on samaaegselt kehaline. Enne oli võimalik saata osa õpilastest Schnelli staadionile, teised meie kooli staadionile, siis nüüd peab kõik kuidagi ühte kohta ära mahutama,” nentis kehalise kasvatusõpetaja Thea Turulinn. Paraku on meil ainult 2 kehalise riietusruumi, milles kummaski on 18 kappi ning 3 duši. Võimlas pole võimalik korralikult võrkpalli mängida, ilma, et pall lage puudutaks. Kerge-

jõustikuga tegelemise võimalused on kasinad, sest meie staadionil ei ole jooksurongi ega normaalset kaugushüppekasti. Mis saab meie kehalisest arengust?

Loodame siiski, et olukorda saab leevendada. Selleks palume ka meie kalleid lapsevanemaid ning Reaali vilistlasi, kellel on vähegi side meid Tõnis Bittmaniga! Ehk õnnestub meil teda uueks aastaks ümber veenda, et lõpetataks meie „kirikuvanne” Schnelli staadionil.

Kooliaasta ja Reaali aasta

Kati Pino
11a

Terve kooliaasta vältel on igaüks meist aina saavutanud ja ennast ületanud, olgu selleks eneseületuseks Eesti meistritiitel paigalt kaugushüppes või positiivne aastahinne keemias, kuid ei saa kuidagi öelda, et käed rüpes istuti. Meie kool on sellel aastal palju saavutanud, tegusad on olnud nii õpilased kui ka õpetajad.

Kui öelda Reaalkool, siis esimene seos, mis kuulaja peas tekib, on akadeemilised saavutused. Eelkõige loomulikult reaalteadustes. Kõige hilisem saavutus meie kooli õpilaste poolt oli edukas osalemine Archimedese SA poolt korraldataval õpilaste teadustööde konkursil. Reaalkooli õpilastest saatis seal suurim edu Kaspar Märtsenit (11A), kes saavutas II preemia ning esindab Eestit ka rahvusvahelisel teadustööde konkursil. Veidi enne seda toimus Eesti-Soome maavõistlus füüsikas, kus kõige edukamalt osales Reaalkooli abiturient Taavi Pungas, kes saavutas II koha. Samuti osales Taavi Pungas(12B) edukalt Balti keemiaolümpiaadil, kus saavutas üldvõidu. Euroopa Liidu loodusteaduste olümpiaadil saavutas Eesti võistkond viienda koha, Tallinna Reaalkoolist kuulusid võistkond Kadi-Liis Saar(10A) ja Erik Tamre(9B). Eesti teine võistkond saavutas 25.

Realmažoori esinemine “Kuuekümnendatesse ja tagasi”

koha, Reaalkool oli ka seal esindatud, esindajaks Kert Pütsepp(10A). Lisaks neile rahvusvahelistele saavutustele olid Reaalkooli õpilased edukad üleriigilistel olümpiaadidel matemaatikas, informaatikas, füüsikas, keemias, eesti keeles, lingvistikas ning teiste olümpiaadide piirkonnavoorudes.

Reaalkool ja sport ei ole üksteisest kauged, hoopis vastupidi. Kas teadsite, et Reaalkoolist võib leida hõbedased võimlejatüdrukud, Eesti meistri standardtantsudes ning lausa purjetamise Euroopa meistri? Lisaks neile on meil palju sportlashingega õpilasi, kes muuhulgas on saavutanud edu Koolinoorte meistrivõistlustel teateujumises, rahvastepallis, sulgpallis, sõudeergomeetritel ja teatejooksus. Koolisiselt on toimunud palju võistlusi, mil edu on

saatnud kord üht, kord teist klassi.

Reaalkate mitmekülgust näitab kooli näiteringi osalemine Kooliteater 2009 riiklikus voorus ning lavalise partnerluse eest eripreemia saamine. Juba mitmendat aastat on täiesti toimiv õpilasorkester Realmažoor, mida dirigeerivad just nimelt Reaalkooli õpilased Edmar Tuul ning Rasmus Puur.

Kooli jaoks oli kindlasti üks tähtsamaid sündmusi koostöölepe sõlmimine Tallinna Tehnikaülikooliga. Nagu me kõik teame, on reaalteaduste õppijate arv Eestis väiksem kui peaks ja võiks. Seepärast ka see lepe ja selle tähtsus.

Ka muusikaalaselt on reaalikad andekad. Reaalkooli segakoor ning õpetaja Eve Karp said oma koostöö tulemusena, Eesti Kooriühingu aastapreemia-te jagamisel, aasta koori lau-

raadiks. Samuti oli Eve Karp nimetatud aasta dirigendi nominendiks ja Heli Roos aasta organiseerija nominendiks.

Ükskõik, kui palju saavutusi aastasse mahub, on väga raske välja valida neist kõige olulisemaid. Seepärast küsisin koolielu koordineerijalt, õppealajuhataja Ene Saarelt, milliseid sündmusi tema peab oluliseks kooliaasta jooksul toimunutest. Saar pidas tähtsaks aasta koori laureaadiks saamist, samuti oli ta uhke Vabariigi Presidendi Kultuurirahastu Hariduspreemia 2008 laureaadi vene keele õpetaja Nora Malsi üle ning kolmandaks oli tal väga hea meel järjekordse teaduspäeva toimumise üle.

Mis muud, kui uueks aastaks uut hoogu juurde ning loodame, et järgnev aasta toob veel rohkem häid hetki ja emotsioone!

Nädalavahetus soengumodellina

Agnes Järvelaid
10c

Tim Hartley on olnud juuksur üle kolmekümne aasta, kes ammutab inspiratsiooni inimestest, kes teda erinevates maailma paikades ümbritsevad. Nooremana sai ta inspiratsiooni Manchesteri ööelust ja sealsetest inimestest. Tema soengud on olnud läbi aja väga iseäralikud. Tallinna tuli ta näitama juuksuritele uusimaid

ma juuksurisalongi, kus kohtusime teiste kandidaatide, juuksurite ja Tim Hartley'ga. Tim valis endale välja sobivad modellid, kes olid nõus tema pööraste ideedega. Asuti kohe tööle, sest laupäeval pidi toimuma show. Reedel värviti ning laupäeva varahommikul läksime kõik tagasi salongi, et meil lõigataks juukseid. Eelmisel päeval lubas ta mulle, et lõikab tagant lühikeseks ja eest jätab

pikaks, kuid nii ei läinud. Ta mõtles mulle välja uue soengu. Nüüd on mul pool pead poisipea ja ülejäänud juuksed on lühikesed ja värvilised.

Meile anti riided, tehti jumestus ning olimegi valmis showks, kuid siis hakkas peale pikk ja lõputu ootamine, milal saaks lavale.

Mitte keegi meist polnud hommikust peale korralikult söönud ning me olime väsinud, kuid sellegipoolest ei tohtinud tuju langeda. Tuju hoiti üleval nalja-

dega ning emotsioonid tõusid lakke siis, kui modellid hakkasid ükshaaval lavalt tulema. Soengud olid muutnud inimesi tundmatuseni. Pikka aega juustega brünetist

sai lühikeste juustega blondiin. Osadel mo-

Järgnevatel päevadel oli huvitav jälgida tänaval inimeste

reaktsioone. Eriti veel siis, kui mõneste Hartley modelliga koos olid. Kokku osales 8 tüdrukut ja 3 poissi. Realkoolist võtsid osa Seline Gnaden-

teich, Mirian Ellermaa, Kerttu Kruusma ja Agnes Järvelaid.

soengumoodi ning seda, kuidas neid teha.

Sellise võimaluse sain ma tänu Kerttu Kruusmale ning ma ei kahetse seda hetkekski. Reedel läksime Katrin Kruus-

dellidel lõigati soeng valmis laval, teistel enne showd salongis, ning lõpetati laval.

Väike päike Saksamaalt

Regina Metsallik

10a

Tallinna Reaalkooli 10A klassis käib õpilane, kelle kodu ei ole mitte Eestis, vaid hoopis Saksamaal. Charlotte Maria Krippendorf-Baumann on rõõmsameelne ja avatud vahetusõpilane, kes on endale aasta jooksul kogunud palju uusi kogemusi ja muidugi ka sõpru.

Miks sa üldse otsustasid vahetusõpilaseks saada?

Ma tahtsin saada uusi kogemusi, õppida tundma teistsugust kultuuri ja inimesi. See on elus ainukordne ja väga eriline võimalus.

Miks sa just Eestisse ja Tallinna Reaalkooli tulid ning kas oled oma valikuga rahul?

Ma tulin Eestisse, sest ma tahtsin jääda Euroopasse ning samuti midagi, mis sarnaneks Saksamaale. Eesti on küll Saksamaale lähedal, kuid sellest ei teata eriti midagi. Ma mõtlen, et me ju jagame ühist ajalugu, aga ikkagi enamus inimesi ei tea, mis keelt te räägite (MITTE vene!!) või isegi ei teata, kus Eesti asub. Ma olen väga rahul, et ma siia tulin, sest et nüüd ma tean, kui ilus on Tallinn ja kui palju kultuuri siin tegelikult on..

Reaalkool on lahe!!! Mind üllatas, et mu

sõbrad õpivad nii palju, aga ma tean, et see on tähtis.

Kuidas sind Eestis vastu võeti, kas meie eluga kohanemine oli raske?

Eestlased näitavad oma tundeid teistmoodi välja. Ma lihtsalt pidin sellega harjuma. Inimesed on teatud määral häbelikud, nad ei tule kohe sinuga rääkima. Saksamaal on palju lihtsam esimesel kohtumisel sõpru leida, kui Eestis. Ometi osutuvad eestlased lähemal tundmaõppimisel väga toredaks..

Kuidas saad läbi vahetusperega?

Mu võõrustajapere on täpselt nagu pärispere. Ma armastan neid väga! Mul on minuvanune „õde”, kellega me väga hästi läbi saame. Ka minu „ema“ ja „isa“ on NII TOREDAD!!

Millised sündmused jäid sulle eredamalt meelde?

Kindlasti mäletan esimest koolipäeva, kui inimesed seisis õues, koolimütsid peas. Minu Saksamaa koolis ei ole absoluutselt koolivormi, mulle meeldis neid koolimütsides inimesi jälgida.

Mida teed tundides, kas sa saad juba midagi aru ka?

Kahjuks ei saa ma paljust aru. Enamasti kirjutan ma kirju, kuulan muusikat või õpetajat ning ei tee midagi. Enne Eestisse tulekut ei rääkinud ma sõnagi eesti keelt ja isegi kui ma õpin, on veel raske kõigest aru saada.

Kuidas su keeleõpe edeneb?

Aasta alguses ei olnud mul eriti palju keeletunde, minu moto oli: „Õppida tehes”, aga 4 viimase kuu jooksul olen ma saanud intensiivseid eratunde.

Kuidas jätkub su elu Saksamaal pärast vahetusaastat?

Ma olen kindel, et mu

elu Saksamaal muutub palju. Ma olen saanud enese-kindlamaks ja ma tean nüüd täpselt, mida ma elult tahan. Minu eraelu paraneb, sest ma olen saanud selle vahetusaasta jooksul palju häid kogemusi.

Kas sa ootad juba kodumaale tagasipöördumist või eelistad siia jääda?

Loomulikult olen koju mineku pärast elevil, sest ma olen siin olnud juba päris pikka aega. Aga kui ma mõtlen selle peale, et ma pean varsti hüvasti jätma kõikide siinsete inimestega, hakkab mul küll kõhus keerama.

Jutukas reaallikas

Anu Kuurme

11a

Aasta viimases numbris räägime veidi rohkem abiturientidest.

Siinkohal teen teid tuttavaks kurioosse Eerik Kivistikuga 12a klassist – miks kurioosne, sellest kohe lähemalt.

Paar fakti Eerikust:

1. Taimetoitlane (va. erandjuhud)

2. Hobid-on näinud väga palju filme, eriti hästi tuleb välja nende kritiseerimine. Samuti väga väga süvendatud huvi programmeerimise vastu. Stargate.

3. Lemmikloom: Koer Pontu. Emane...

Miks sa arvad et ma sinuga seda intervjuud teen?

Sest ma olen hästi populaarne poiss. Arvan, et see on sinu viis öelda mulle, kui väga sa mind armastad.

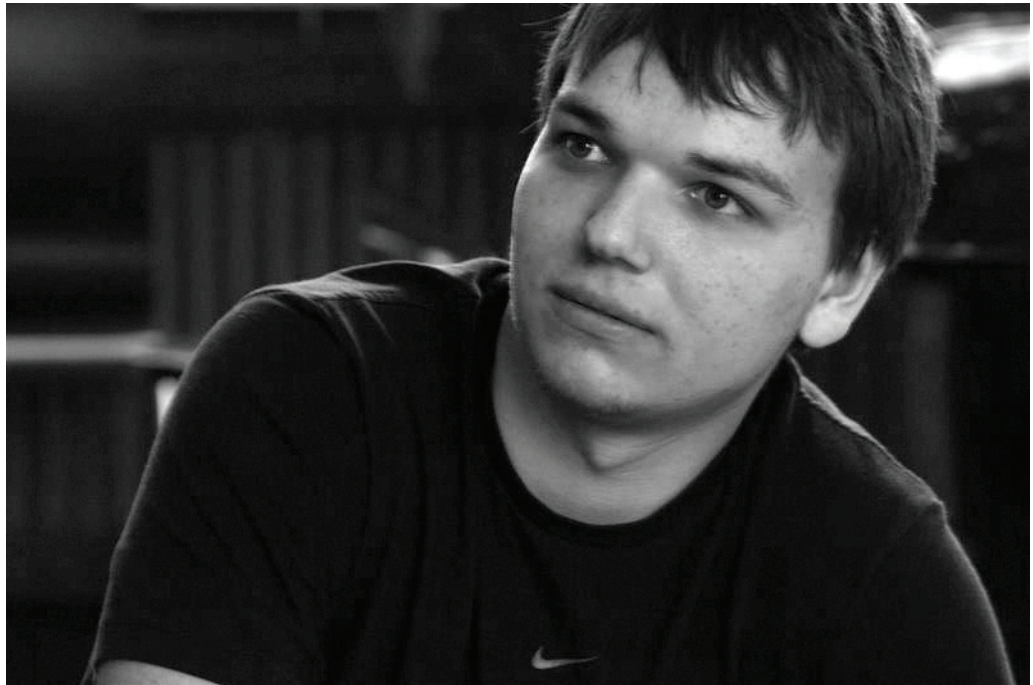
Selge. Kaua sa oled Reaalis käinud?

Kas realselt kohal viibinud või ametlikult? Aastates peaaegu 12 vist.

Ja millised on olnud sinu saavutused?

Olen väga uhke, et saan öelda, et olen suutnud välja vihistada absoluutselt iga õpetaja terves majas.

Mis tunnis sa keskkooli jooksul rohkem oled käinud, kas kehaline kasvatus või inglise keel? Tihe võitlus. Arvan et olen

inglise keelde rohkem jõudnud, aga seda pigem juhuse tõttu.

Kas ego, jutukas, humorikas, otsekohene käivad sinu iseloomu koh-ta?

Tsau, mis teed?

Aga ärritav, sündsusetu, laristaja?

Ma usun küll jah.

Pahandusi oled teinud?

No muidugi olen neid teinud, iseasi kas ma nendest ka rääkida tahan.

Räägi mõni huvitav lugu koolipõlvest, mida sobib ka koolilehte panna?

Ma võin saladuskatte all öelda, et 2. korrusel füüsikaklasside juures on õpetaja toa poolse koridori uksel üks liist puudu. Kui ma ei eksi, siis see on minu töö kuskil 5. klassis.

Millised valikkursused keskkoolis võtsid ja

kuidas nendega läks?

IT ja äri-inglise keel. Samuti filosoofia, kuhu ma jõudsin tervelt ühe korra.

Filosoofia meeldib?

Esimene tund oli päris äge.

Kui sa näed maailma kõige armsamat lammast söömas maailma kõige viimast mürgiputke, siis kummast sul kahju oleks?

P***i see k****i lammas, neid saab kloonida.

Mis olümpiaadidel sa viimastel aastatel käinud oled?

Matemaatika, füüsika, IT, üks küberneetika oma. Ma feilin alati rämedalt. Tegelikult me Atsiga (Vendiktoim.) võitsime ühe programmeerimisvõistluse. Me mõlemad programmeerisime kokku 15 tundi, läksime kohale ja võitsime.

Üliäge!

Kas plaanid ka edasi minna õppima, kuhu?

Tartu Ülikooli informaatikat ja ilmselt kuni doktoratuurini välja.

Paistab, et sul on kindel tulevikuplaan.

Hariduse mõttes kindlasti.

Kuidas suhtud Reaali traditsioonidesse?

Toredad, aga neid ei tohiks peale suruda. Tuleks luua keskkond, kus need ise vastu võetakse. Ise olen igale koolisündmusele kohale juhtunud.

Kas kolme aasta pärast kohtame sind ka vilistlaspäeval?

Oleneb, kas Gunnar julgeb mind kutsuda.

Anni Müüripeal
10c

Matleen Makko (12.c) oli 2 aastat Reaali Poisi peatoimetaja, kes küsis muudkui teistelt. Nüüd küsime temalt endalt.

Mis koolis sa enne Reaalkooli käisid?

Ma olin 2 aastat Tallinna 21. Koolis ja enne seda Viljandi Carl Jakobsoni gümnaasiumis.

Kui võrrelda neid kolme kooli, siis mis on Reaalkoolis erilist?

Viljandis olin ma võib-olla liiga noor koolipatriotismi tekkimiseks. 21. koolist lahkusin põhjusega. Kui vahel sõprade, tuttavatega koolidest juttu tuleb, siis tavaliselt olen ma ainuke, kellel on oma kooli kohta vaid kiidusõnu lausuda. Need kolm aastat ei ole siin küll meelakkumine olnud, aga gümnaasiumi lõpuks tekib soe tunne ja tõeline patriotism. Usun, et see on tõeline Reaali fenomen, Reaali vaim.

Aga miks sulle Reaalkool nii väga meeldib?

Mulle meeldib siinne õhkkond ja suhtumine, see, mida siin väärtustatakse ja... selline kodune tunne on tekkinud. Loomulikult on ka mul negatiivseid kogemusi, kuid need on nii pisikesed ja nende üle naeran ma juba praegu, kuigi kool ei

ole veel läbigi.

Kõik need traditsioonid, need on küll natuke toetakad ja ülepaisutatud, aga nad tekitavad ühtekuuluvustunde. Ma tõesti tahaks tänaval kõndida ja näidata kõigile (näitab sõrmusega kätt), et näete, mina käin Reaalis.

Käisin näiteks kossu või jalka võistlusi vaatamas ja elasin tõelise uhkustundega kaasa. Olgugi, et me alati ei võida ja peame leppima teise või kolmanda kohaga, jääb ikka teadmine, et meil on vähemalt ägedam kool ja lisaks pallitagumisele oskame matemaatikat ka (muheleb).

Mis saavutus on sulle kõige südame lähedasem?

Kindlasti Noortekohvik. See on otsekui oma laps. Nüüd juba elutseb see 2

aastat, aga projekt ise tekkis 5 aastat tagasi. Ma olin 8. klassis, kui sellega tegelema hakkasin. See algas ainult ideest, et Tallinnas võiks olla kohvik noortele. Mujal Euroopas olid need juba olemas.

Kas sa ise olid näinud sellelaadset kohvikut?

Ei, mina ei olnud. Meie idee algataja oli üks paar aastat vanem tüdruk, tema kogus enda ümber 10-liikmelise meeskonna. Kirjutasime projekti valmis, otsisime rahastajad ja korraldasime üritusi. Meil endal ei olnud mitte mingeid ressursse, et oma ideed ellu viia. Lõpuks saime tänu koostööle linnaga ruumid. Ise tegime seal remonti: värvisime, pahteldasime ja muud sellist. Mööbli korjasime kõik keldritest ja vanaemade maa-

kodudest kokku. Ja siis saigi kohvik valmis.

Mis on sinus muutunud põhikooli lõpust alates?

Viimastel aastatel on nii palju erinevaid inimesi minu elust läbi käinud - mõned on jäänud, mõned mitte - ja inimesed on mind tohutult mõjutanud. Laias laastus olen muutunud palju leplikumaks. Mu ambitsioonid on küll kasvanud, aga samas olen ma õppinud elama sellega, mis mulle on antud. Ma olen õppinud nentima fakti, et ma ei ole andekas joonistaja või maailma parim sportlane. Olen aru saanud, et tuleb ise oma elu väärtuslikuks teha. Tuleb aru saada, mis sul reaalselt on ja mitte ette kujutada, et sul on rohkem.

Sa oled tegelenud ilu-

n Makko

**võimlemisega/rühm-
võimlemisega. Kuidas sa
selle juurde sattusid?**

Ma olin alustades 5-aastane. Enne seda olin veendunud, et tahan saada iluuisutajaks, kuna aga Viljandis ei olnud jäähalli, siis see mõte kadus.

Ema tahtis, et ma läheks võrkpalli trenni, sest ta on ka ise sellega terve elu tegelenud. Kuna mul oli halb koordinatsioon, otsustas ta mind üheks aastaks siiski iluvõimlemisse saata, et tekiks mingi liikuvus ja taskaalutunnetus. Sinna ma jäingi.

**Kus su trennid aset
leidsid?**

Kõigepealt Viljandis. Kui ma Tallinnasse kolisin, läksin võimlemisklubisse Piruett, aga ma ei saanud kohe Viljandi rühmast lahkuda, sest meid oli seal täpselt kuus ning uut kuudent liiget ei olnud kusagilt võtta. Samal tasemel võimlejaid ei olnud Viljandis rohkem, olime mitmekordsed juunioride meistrid Eestis. Nii käisin ühe aasta sedasi trennis, et nädala sees Piruetis ja reedel sõitsin peale kooli Viljandisse, terve nädalavahetuse veetis meie rühm spordikoolis. Pühapäeval sõitsin tagasi Tallinnasse trenni. Nii viisi terve aasta.

Kas see väsitav ei olnud? Muidugi oli see väsitav. Aga ma elasin võimlemise

nimel, see oli mu kõige viimane võistlusaasta (toimnad saavutasid juuniorite MM-il III koha).

**Kas sa jätsid iluvõim-
lemise pooleli, kuna sa
tulid Reaalkooli?**

Ei. Esiteks sain ma väga ränga seljavigastuse. Käisin ka maailmameistrivõistlustel valuvaigistitega..

Teiseks treenisin ma pärast seda ainult Pirueti eliit- ehk esinemisrühmas, kuid seda tegime ainult korra nädalas. Kõigil peale minu olid lisaks veel võistlutrennid. Lõpuks tundsin, et ma jään niiviisi arengus maha. Siis ma otsustasin ära lõpetada.

Kolmandaks jõudis mulle kohale, et ma ei taha saada elukutseliseks iluvõimlejaks või rühmvõimlejaks ega isegi treeneriks. Mida ma siis raiskan oma aega.

Jõudsin selleni, et mu mõistusel on rohkem potentsiaali, kui kehal.

**Mida sa lehte toimetades
uut õppisid?**

Üksi ei saa mitte midagi teha. Tuleb hinnata inimesi, kes su ümber on. Tuleb õppida jagama ülesandeid. KÕIK toimib paremini, kui on olemas tööjaotus. Tööjaotus - number üks asi kõrgtsivilisatsioonis.

**Räägi mõni eriti hästi
meelde jäänud
lapsepõlve mälestus.**

Olin siis kahene. Meil oli kodus Singeri õmblusmasin: laua peal masin, laua all jalaga hooandmiseks siuke kiikuv plaat. Ma ei teadnud, et see masin ei ole laua külge kinnitatud. Ma kiikusin selle plaadi peal, ise hoidsin õmblusmasinast kinni. Kukkusin kogu kupatusega selili.

Õmblusmasin kukkus mulle kõhu peale, nii et murdsin ühe ribi. Peaga kukkusin otse kandilise lillepoti nurga vastu. Ma ei nutnud üldse. Isa ütles äkki, et mul on pea verine, selle peale hakkasin häbenema ja pugusin kardina taha peitu.

**Oli sul siin keeruline
harjuda, kui sa kümnen-
dasse klassi tulid?**

Hmm... põhikooli ja gümnaasiumi vahe oli loomulikult. Üks muudatus siiski oli: 9. klassis olin veendunud, et minust saab tuumafüüsik. Eelmises koolis ei olnud raske matemaatikas või füüsikas silma paista. Tulin siia ja avastasin, et kõik on füsas sama targad ja natuke targemadki. 10. klassi jooksul sain aru, et tegelikult olen humanitaarinimene, või natuke mõlemat.

Mõtelused

Erkki Tuul
10c

Suvi koputab juba uksele. Puud lähevad roheliseks, lilled muutuvad värviliseks ja päike teeb suuremaid ringe. Õppeaasta hakkab lõpema ning on aeg teha tagasisivaade oma tulemustele sellel kooliaastal.

Need, kes saavad värvilise paberi riigilt põhi-või keskkooli lõpetamise kohta, on teinud ära suure elutöö ning avavad järgmise ukse. Mõned meie hulgast loevad üle oma diplomeid olümpiaadidelt, teadus- ja spordivõistlustelt. Kuid, kes selle kõige taustajõud olnud on? Kui Gerd Kanteril aitab maailmarekordit püstitada maailmatasemele tiim, siis õpilastel aitab tulemuse saavutada oma taustameeskond. Õpetajad.

Tervelt neli Tallinna Reaalkooli õpetajat on pälvinud Eesti Vabariigi Presidendilt Valgetähe teenetemärgi. Riigi tasandil on see väga hea

tunnustus!

Iga õpetaja on unikaalne ning teeb oma aine meile selgeks just talle omaseid meetodeid kasutades. Tallinna Reaalkool ei ole lihtsalt kool ega eliitkool, ta on eriline kool. Reaalkooli tulnud õpilased tahavad õppida ja võtta kõike, mida neile pakutakse. Igaühel on oma teadmistelaie saavutamiseks oma abinõud, kuid õpimiskihk jääb ikka samaks ning õpetajad suunavad neid, hoidmaks õiget teed ja taset. Iga Reaalkooli õpetaja väärib riigilt teene-temärki!

Hoidkem ja austagem oma õpetajaid!

Tallinna Reaalkooli Hoolekande Selts kuulutab välja konkursi „Reaali aasta õpetaja 2009” stipendiumile

Kandidaatide seadmise avaldused esitada 15. juuniks aadressile Tallinn, Estonia pst 6 või elektrooniliselt aadressile: real@real.edu.ee

Konkursi ellukutsuja ja sihtfinantseerija vil! 107; Margus Kangro ettepanekul on konkursi korralduslikud tingimused ja nõuded kandidaatidele järgmised:

Korraldus

- „Reaali aasta õpetaja 2009” stipendiumi konkursile kandidaatide seadmise õigus on reaalkooli vilistlastel, õpetajatel ja muul personalil, õpilastel ja lastevanematel.
- Stipendium antakse välja kord aastas kooli-aasta lõpul.
- Üldjuhul antakse välja vaid üks stipendium, üle kolme stipendiumi välja ei anta.
- Stipendiumi saaja (saajad) määrab kandidaatide hulgast kooli direktor ainuisikuliselt.

Üldised raamnõuded ülesseatavatele kandidaatidele

- Stipendiumi kandidaadiks on õpetaja, kelle töötulemused (sealhulgas õpilaste hinnang) on olnud silmapaistvad jooksva õppeaastal ja ka pikema perioodi vältel.
- Stipendiumi kandidaat on üldjuhul töötanud Tallinna Reaalkoolis täiskohaga vähemalt 10 aastat, eelistatult üle 15 aasta. Nimetatust väiksemat tööstaaži korvab saavutuste erakordsus.
- Stipendiumi kandidaat on üldjuhul andnud oma panuse kooliellu ka klassijuhatajana; puudujääki selles osas korvab saavutuste erakordsus.

Reaali Poiss õnnitleb:

Silvia Mumma	8.juuni	Helen Kaasik	6.aug
Triinu-Liis Vahter	14.juuni	Kaie Kadaksoo	8.aug
Sirje Jaup	15.juuni	Malle Kask	11.aug
Helli Lõoke	29.juuni	Meelis Songe	20.aug
Merli Saar	15.juuli	Rain Vellerind	25.aug
Reet Orusaar	18.juuli	Gunnar Polma	26.aug
Hindrek Oks	1.aug	Kati Kurim	29.aug
Katrin Kuusk	2.aug	Piret Järvela	30.aug
		Andres Talts	31.aug

Kooliaeg, oh kooliaeg...

Erik Mölder

12c

Elu on lõpmata pikk valikute rada ning just läbi oma valikute kujuneme ka ise. Samas, kas alati ongi vaja valida? Ehk on niisama kujunemine isegi parem variant?

Kõik saab alguse lapsepõlvest, kus meie vanemad on üüratu suure probleemi ees. Nad ei ole kindlad, milline kool on meie jaoks parim. Nad nääklevad, tülitsevad, mõtleavad juuksed halliks ning lõpuks jõuavad teatava otsuseni ning tunnevad, nagu oleks nad midagi suurt korda saatnud. Pärast põhikooli seisame juba valiku ees, kuhu minna gümnaasiumisse. Ka selle otsuse langetamisel mängib pere suurt rolli. Seejärel tulevad lõpueksamid, mis liigsest õppimisest ja vähesest puhkamisest peaaegu vaimuhaigusteni viivad. Paljude jaoks on “elu ja surma küsimus”, kas eksamitulemus on 85 punkti või 60 punkti. Siis tuleb ülikooli

astuda, ilma selleta ei kujuta me tulevikku ettegi. Jah, jube keeruline on see kõik.

Eespool toodu ei ole ebaoluline, kindlasti see nii ei ole, aga ma ei tea ühtegi inimest, kelle elu oleks seisma jäänud sellepärast, et ta ei saanud soovitud gümnaasiumisse või sellist eksamitulemust nagu lootis. Tihtipeale just läbi “ebaõnnestumiste” leiavad paljud omale õige kutsumuse või elu mõtte. Toimub järsk mõtlemisvõime laiendamine, mis avab justkui ukse, seni nähtamatuks jäänud maailma.

Tuleb endale kindlaks jääda ja mitte ületähtsustada eksameid ega muid situatsioone elus. Rahulik, ratsionaalne mõtlemisega ja avatud meelega, jõuab kokkuvõttes siin ilmas kaugemale, kui rabades ja töötades päevad-ööd läbi, et jõuda kaugemale, saada rohkem, olla parem ning lõpuks 50-aastaselt pikale unele minna. Mõelge sel-

lele järgmine kord, kui te kell 2.30 hommikul füüsika kontrolltöoks õpite.

Meie, kes me oleme veetnud terve oma kooliaja Reaalkooli seinte vahel, kirudes õpetajaid, et nood nii mõistmatud on ning võidelnud õiguste eest, mis meilt võetud on, mõtleme nüüd tagasi ja leiame, et just see aeg olgugi, et tihti raske, oli siiani parim aeg meie elus. Selles, et klassikokkutulekutel tulevikus saab seda kõike kõige parema sõnaga meenutatud, ei kahtle vist keegi. Kohates klassikaaslasi, keda pole aastaid näinud, ning õpetajaid, kelle käekäigust pole kuulnud, läheb enamusel süda soojaks ja head mälestused mähivad endasse nagu soe tekk. Just see ühtekuuluvustunne, millest igal aktusel kuulame, on see, mis meid jääb alatiseks kokku hoidma.

124. lend on täis ääretult tarku, markant-

seid ja intelligentseid inimesi, kelles on suur potentsiaal. Paljudele on lahti välismaa ülikoolide ukseid, kuhu ka suundutakse. Siinkohal panen südamele, et käige oma käigud ära, lõpetage õpingud ning seejärel tulge tagasi kodumaale. Kõik koos saame Eestis palju enam ära teha, kui üksi mööda suurt ilma ringi joostes. Kui meie koolist ei tule tulevast Eesti eliiti ja valitsusjuhte, siis kust neid tuleb? Ega ei tulegi mujalt, seega on meie kohuseks kodumaa ees, mis meile palju on andnud, siin ise midagi ära teha. Seega kohtume teiega 10 aasta pärast Toompeal!

Lõpetamine ja teised pidulikud sündmused seisavad veel ees ja siis põnev ning seiklusrikas suvi. Seniks aga naugete kooli, kuni saate, kuna need päevad ei tule enam iial tagasi! Tuult tiibadesse, kallid lennukaaslased ja head põrumist eksamitel!

“No culture can live, if it attempts to be exclusive.” - Mahatma Gandhi

Kuu etendus . . .

Pea vahetus
Teater NO99

Uku Uusbergi lavastus kahest pianistist, kahest vanast sõbrast, kes üle pika aja taas kohtuvad. Helge lugu-kurbmäng muusikast, ning inimestevahelisest muusikast. Eten-

dus sai tõuke, kui autor koges oma venna koorimuusikat, mis teda sügavalt liigutas. Nii kirjutas ta “mündilikult” (kui millegil on selgelt kaks erinevat külge) oma mõtted ühte teksti ning tõi selle lavale. Osades on Priit Võigemast ja Märt Avandi ning Pärt Uusbergi kammerkoor Head ööd, vend. Soovitav vaadata muusika, elu, aja, inimeseste üle mõtisklejatele ning ka lihtsalt hea näitemängu nautijatele.

Kuu raamat . . .

Sofi Oksanen
“Puhastus”

2008. aastal Finlandia kirjan-
duspreemia pälvinud teos on
Sofi Oksaneni kolmas romaan.
Raamat räägib mitu põnevat,
valusat, omavahel põimuvat
lugu. Romaani tuumaks on
meeleheitlikest tunnetest sündinud pettus, see avab
see ühe suguvõsa painavate kogemuste kaudu Eesti
tõrjutud ja vaikitud lähiajalugu. Raamatus saavad
hääle sõja, kommunismi ja tagakiusamise ohvrid,
1940. aastal kogetud alanduste kõrval tõuseb esile
naiste ärakasutamine tänapäeva ühiskonnas. See on
lugu olevikku kummitavast minevikust. Psühholoo-
giselt kihiline, sotsiaalselt tundlik, süzeeliselt hoog-
ne ja põhjamaiselt poeetiline kõrvalpilk eestlaste
rahvuslikule traagikale nõukogudeajal.

Kuu muusika . . .

Kadri Voorand
“Tunde kaja”

Tegemist on 2008.aastal Noore Jazzitalendi auhinna
pälvinud Kadri Voorandi esikalbumiga. Noore laulja
trumpideks on omapärane hää, kindel improviseer-
imisoskus ja endakirjutatud laulud. Laulude tekstid
on oma aususes vabad võltstagasiholdlikkusest ja
meeldida tahtmisest. Voorand rõhutab oma erinevust,
tema meloodiad on tugevad ja musikaalsed, kohati
isegi ebanaiselikud. Lauljatori tumedas vokaalis peitub
kogu tema keerukas isiksus- tegu on tõelise kunst-
nikuga, kelle tugev häälekasutus võib esialgu harju-
matu tunduda. Vastuolulise koore all on siiski tunda
ka naiselikku pehmust. Kaasategevad on ka noored
jazzmuusikud Eesti Muusikaakadeemiast ning vanad
Eesti jazz'i kalad.

Toe Tag
“Kõik on formuleerimise küsimus”

Toe Tagi nimelise kolmikliidu kolmas album on var-
asematega võrreldes kompaktsem, monoliitsem,
küpssem ja komplitseeritum. Uus plaat pole enam
kerget masti hitikogumik, kuid hitipotensiaali
jagub siingi paljudele paladele. Kogumik on jõuline,
eneseirooniline ning selles osalevad mitmed üpris
ootamatud külalisesinejad. See pole tüüpiline ene-
setõestamise album, mis on mõeldud mõnele kindlale
sihtgrupile. Tundub, et mehed on oma veres ja hinges
tunglevad rütmid, sõnad ning mõtted kõik kokku
sulatanud: tulemuseks on tõeliselt
hea plaat. Toe Tagi räpp on saanud
mõjutusi laiast sfäärist, metal'ist
kuni roots-reggae'ni, seal hulgas on
lüürika mitmekihiline ja laiahaarde-
line. Praeguse ajaga on Toe Tagi aus,
nauditav ja stiilipuhas pessimistlik
meloodiline realism vägagi sina peal.

Suvi

Mina tahaksin minna Antarktikasse, seal ma ujuksin palju jääaugus. Ja suusataksin, uisutaksin, kelgutaksin. Mulle ei meeldi väga soojad riigid ja palavad ilmad. Mul on ka hüüdnimi Ice-man. Kui soojale maale minna või kui on palavad ilmad, siis peab ka palju vett jooma. Aga Antarktikas saab sooja kakaod juua. Aga kui peaks Eestis terve suve viibima siis ma mängiks arvutis. Vahemaal käiks ujumas ka. Ja tahaks minna Tartusse vanaemale külla. Sõidaks ka palju rattaga.

Kellele meeldivad herilased või mesilased? Arvan, et mitte paljudele ja sellepärast tahan ma, et suvi ruttu hästi kiiresti läbi saaks. Ja tehke palju sporti.

Markus, 3B

Suvi on hea aeg reismiseks. Mina tahaksin sõita lendava jalgrattaga kosmosesse. Kosmoses otsiks ma mõne planeedi, mis on päikesele lähedal. Siis ma päevitaksin seal. Vot see oleks mõnus suvi.

Helen, 3A

Kui algab suvevaheaeg, lähen ma perega Hawai saartele luksuskurortisse. Hommikul, kui ma ärkan tuuakse mulle kuldvaagnas jäätist, mille kõr-

val on kuld lusikas. Päeval lendan ma helikop-teriga ringi. Õhtul lähen ma ujuma ning peale ujumist mängin arvutiga. Öösel lähen magama.

Peeter, 3A

Kohe kui kool läbi saab jooksen ma koos Karli, Ro-berti ja Hendrikuga Bussi-terminali. Tavaliselt on bussini natuke aega ja siis me ostame midagi. Kui buss tuleb, läheme me sinna sisse ja räägime juttu. Kui me Pi-rita juurde jõuame, teen ma Karlile sellist nalja: ma jooksen bussi ühest uksest välja ja teisest sisse. Võib-olla lähen ma Roberti juurde batuudile. Suvel lähen ma vanaema juurde ja mängin sõpradega.

Sebastian, 3A

Mina lähen suvel maale. Maal ma ujun ja käin sau-nas. Maal ma mängin veel jalgpalli ja sulgpalli. Pärast seda lähen ma teise maakohta, kus on ka saun ja jõgi, kus saab ujuda. Teises maakohas ei ole elektrit ja see on täiesti metsa sees. Seal maakohas on ka väga palju loomi ja ma käin peaaegu iga päev seal matkamas. Pärast seda lähen jalgpalli laagrisse, mis kestab nädal aega. Siis algab kool.

Karl, 3A

See suvi võiks olla põnev ja hästi palju seiklust võiks ol-la. Tahaks ka, et oleks hästi palju ekstreemsust ja sõpradega niisama rääkida või jalgrattaga sõita või jalgpalli mängida. Toas ei taha küll sooja ilmaga olla, ainult siis kui on kole ilm. Jalgrattaga olen saavutanud oma tippkiiruseks 43km/h, seda kiirust hoidsin umbes 10sek.

Hendri Andreas, 3A

Mõnikord on tore suveks tegevusi ette planeerida, kuid põnevad on ka üllatused. Minu unistuseks on käia Marsil, sest ma tahan näha rohelisi tulnukaid. Sel-lel suvel tahan proovida Pärnu lähel veesuusatamist. Loodan, et ma saan hakka-ma! Maal olles tahan aidata isal ehitada suvekööki – meil on isegi suured põllu-kivid kokku korjatud. Veel unistan 56km pikkusest jalgrattamatkast.

Oliver, 3A

Küll on suvi tore aeg, Siis rõõmu täis on terve aed. Suvel ujuda ma saan. Hullata ja hüpata meeldib mulle ka. Suvel üldse kurb ma pole See ju oleks väga kole. Suvel reisin mina vahel. Reisisiht on Soome

Lahel.

Kuid väga vihale mind ajab, kui vahel harva vihma sajab Kuid suvi meeldib mullikka Ja kahju et see ei kesta pikalt!

Linda Liis, 3A

Suvel ma mängin Vahest ka hangin Suvi on hea Seda meeles pea Suvel pole kooli Lasen vibust nooli Oskan vibust hästi lasta Kuid mulle ei meeldi lilli kasta

Rene, 3A

Ma tahan sel suvel käia paljajalu. Ja kasvõi korra püüda ojast kalu.

Ma tahan sel suvel metsast korjata marju Ja riputada võrkkiige aeda, õunapuu varju.

Ma tahan sel suvel mitu korda minna randa Ja linnas palava ilmaga lühikest seelikut kanda.

Hanna Kristin, 3A

Ivan Špol
12c
Merili Luuk
Sander Salurand
10c

Lõppenud õppeaasta tõestas, et kui Tallinna Reaalkool ei oleks õppe- edukuselt üks Eesti parimaid koole oma, teeks me kool teistele tuule alla spordis.

2008.aasta septem-ber algas kohe spordipäeva- ga, kus selgusid meie kooli parimad individ-uaaljooksjad, vabaviska- jad ning parimad jook- suvõistkonnad.. Tänu spordipäevale said tõu-ke ka meie teised alad ning aasta lõpuks olid Tallinna kooli- noorte meistrivõistlus- tel reaalikad saavutanud võistkondadena 3 esi- mest kohta (sulgpall, poiste teateujumine, sõudeergomeetritel ALFA 2009), samuti hulgaliselt II-III kohti (teatejooksud, jalgpall, kabe, male, sõudeergo- meetrid).

Koolisisel mõõdu- võtmisel „Reaal sport 2008/2009” tuli güm- naasiumiarvestusesvõit- jaks 12.c. Neile järgnes 10.c ning 11.c. Põhik- ooli parim spordiklass

Tallinna Reaalkooli ujumismeeskond kapten Lauri Käiga(10b)

oli 9.a.

Reaalis tegutseb jät- kuvalt ka meie oma spordiklubi ning selle edukad kasvandikud osalesid Soomes Lahtis korvpalliturniiril. Sa- muti lähevad tantsu- tüdrukud 1.juunil toimuvale Kalevi võim- lemis peole.

Ujumine

23.veebruaril 2009 tulid Reaalkooli noor-mehed Kalev Spa ujulas peetud 10 x 50m teateujumises Tallinna koolinoorte meistriks. Meeskonda kuulusid 10 liiget, kel- leks olid Marcus Juksar

(8.c), Kristjan Jürisoo (9.a), Sten Siitam (9.a), Lauri Käi (10.b), Erik Mik (10.c), Karl Mar- tin Kajak (11.a), Jürgen Jänese (11.b), Sander Ligi (12.b), Herman Adamsoo (12.c) ning Johan Rohtla (12.c). Fi- naalile Kalev Spa ujulas eelneb igaaastaselt ka eelujumine (Reaalkool võistleb eelujumises kesklinna koolidega) ning peale seda, kui kõik hästi läheb, ka finaali. Fi- naali pääsesid kaheksa kooli võistkonnad ning võistkonna kapten Lauri Käi arvas, et meeskon- nale tõi finaalis võidu üldine hea tase ning

muidugi ka Reaalkooli soosing spordi aren- damiseks.

Sõudmine

Tallinna Reaalkool saavutas koolide arves- tuses esikoha sõude- ergomeetrite võistlusel Alfa2009.Võisteldineljas kategoorias: põhi-kooli tüdrukud, põhikooli poisid, gümnaasiumi neiudninggümnaasiumi noormehed. Põhikooli tüdrukud saavutasid IV koha, põhikooli poisid aga II koha. Sama saa- vutasid ka gümnaa- siumi noormehed. Noormeeste võistluses

SPORT

tuli ette ka tehniline viiperus, mille pärast peale poole maa läbimist võistlus kat-kestati ning alustati otsast peale. See väsitas aga meeskonda ning selle nahka võis minna esikoht.

Gümnaasiumi neiud suutsid aga võita I koha. Võidukasse koosseisu kuulusid Triin Vaima (11.b), Julia Rattur (12.a), Kadi Kuusik (10.b) ning Selene Marieta Gnadenteich (10.a). Ühel naiskonnaliikmel, Kadi Kuusikul, tekkis suurem huvi sõudmise vastu peale eelmise aastal kooli esindamist sõudmisvõistlusel ning ta otsustas minna ka sõudmistrenni. Trennist on

kasu olnud, sest Kadi abiga tuli neidudele see aasta võidukas esi-koht. “Egomeetriga sõudmine

on selline ala, millega saab pea igaüks hakka-ma, kuid vee peal on siiski natuke raskem. Näiteks tasakaalu hoid-

mine on keerulisem ja palju rohkem oleneb ka ilmast,” arvas Kadi.

Sulgpall

Kristjan Kaljurand (10.c) tuli sulgpallis gümnaasiumi

poiste üksikmängus Tallinna koolinoorte meistriks. Kristjan arvas, et võit tuli tänu tugevatele treeningutele ning kogemus-rikastele mängudele, mis sai maha peetud juunioride Euroopa meistrivõistlustel. Tulevikku silmas pidades soovib Kristjan saada Eesti meistriks meespaarismängus või segapaaris-mängus. Edu saatis ka Tallinna Reaal-kooli võistkonda, kes saavutas sellel võistlusel samuti 1. koha.

Võistkonnas olid peale Kaljuranna kaastegevad Mirjam Vaht (7.c), Sven-Erich Tamm (9.b), Kerli-Helen Oissar ning Vivian Levin (11.c)

Jalgpall

Lõppevat õppeaastat võib Reaalis nimetada ka kergelt jalgpallirohkeks. Koolidevahelises heitluses oleme hooaja lõpuks peaaegu igal pool tipus ning peagi hakkab ka noorem põlvkond talenti välja näitama. Põhikooli poisid saavutasid Tallinna koolinoorte meistrivõistlustel juba 4. aastat järjest esikoha, põhikooli tüdrukud jäid napilt 21. Kooli võistkonna järel teiseks, tänu lisaminutitel löödud võiduvärvavale. Gümnaasiumi poisid saavutasid samuti tubli teise koha.

Sel aastal toimunud Reaali Jalkaliiga võitis 12C. Jalkaliiga resultatiivseim oli Frederik Ross (10.b) 22 väravaga. Väljaspool kooli teevad ilma FC Warrior Valga ründaja Erkki Junolainen (10.c), kes on löönud Eesti meeste esiliigaturniiril praeguseks hetkeks 4 väravat ja Karl Mööl (10.c), kes mängib nii Eesti noorte U-19 koondises kui ka FC Flora duubelmeeskonnas.

Kallid õpetajad 9 aastat
Reaali Poisis:

Vellerind: „Nii saame, et päkapikk on 4,7 meetrit pikk... Ootoot... siin on midagi valesti.”

Toomra: „Isa läks koosolekule- Isa on alus, läks on öeldis ja koosolek on ettekääne.”

Toomra: „Nagu isa suust kukkunud ja isa oli väga pikk mees.”

Polma: „Kes leidis essana ATP üles? (Väike paus) Mina leidsin, mina võitsin!”

Ahuna: „Mul on veel kaks minutit aega. Ma tahan ära lõpetada revolutsiooni.”

Mals: „Kas sul on käsi krampis? (Paus) Sul on juba kõik tehtud ?!”

Igor Kaasik: „Eurod meenutasid mulle Teletupse – nii identifitseerimatud.”

Kravtšenko: „Jesli tõ každõi den tak sidiš selg ne budet sirge.

Lenter: „Liivlasi on väga vähe alles jäänud.”

Õpilane 1: „Mis vähe?! Neid ainult paar tükki ongi.”

Õpilane 2: „Annaks jumal, et need oleksid mees ja naine.”

Kangro: „Lang ja Muruste on lahustumatud soolad. Nad on hullemad kui paekivi!”

Kangro: „Ja nüüd midagi koledat, midagi ilusat, midagi hingele – lämmastikushappe reaktsioonid!”

Koit: „Taavi, jää vait, muidu ma lasen tule avada!” (Aknast möödus just enne seda 4 hävitajat ning enne seda 3 helikopterit- kuninganna oli külas)

Saukas: „Mis saab siis, kui üks jääkuubik ääreni täis veeklaasis ära sulab? Mitu grammi vett üle ääre tuleb?”

Õpilane: „20 grammi!”

Saukas: „Mis 20 grammi??? 20 grammi on ju kutsika pissiloik, mitte jääkuubik.”

Kuurme: „Üks öö on vahepeal, küll jõuab.”

Tairi Tamme-Amjärv: „Ma ütlen seda teile ainult üks kord: paberit ei murta kokku! Ma kordan: paberit ei murta kokku!!”

1		9			5	4		
4							8	
	6	3				2		1
			7		4			
	3						1	
			1		8			
2		1				7	9	
	7							6
		6	2			5		4
				6				
3	7							6
8		9	2				1	
	9				8		5	2
			5		7			
7	8		6				4	
	5				4	3		8
2							9	4
				1				

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 5 (78) mai 2009

toimetus	Anni Müüripeal 10C, Merili Luuk 10C, Anneliis Volmer 10C
küljendus	Carolyn Laubre 10C
fotograaf	Hille Savi 12B
aitäh	Regina Metsallik 10A, Merlin Liis 10C, Sander Salurand 10C, Agnes Järveld 10C, Siim-Ghert Preiman 10C, Erkki Tuul 10C, Rasmus Puur 11A, Anu Kuurme 11A, Kati Pino 11A, Ivan Špol 12C, Erik Mölder 12C, Gunnar Polma

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.
rp.real.edu.ee
reaali.poiss@real.edu.ee